

Abstrakt

Hlavným cieľom tejto práce bolo preskúmať viazania v spontánnej reči rodených hovoriacich. Hlavné otázky, na ktoré sme sa zamerali boli: aké sú obecné a individuálne tendencie anglicky hovoriacich k viazaniu, a aké sú rozdiely v týchto tendenciách u hovoriacich britskej angličtiny v porovnaní s hovoriacimi americkej angličtiny. Skúmali sme 16 rodených hovoriacich; 8 z nich boli hovoriaci americkej angličtiny a 8 z nich boli hovoriaci britskej angličtiny. Obe tieto skupiny sme ďalej rozdelili na 4 mužov a 4 ženy. Tieto nahrávky sme analyzovali pomocou počítačového programu Praat. Najprv sme upravili začiatky a konce slov. Potom sme sa sústredili na analýzu samohlások, pričom sme pozorne sledovali, či sú zviazané alebo glotalizované. Z analyzovaných nahrávok sme vytiahli dáta, ktoré sme dali do grafov, aby sme výsledky mohli prehľadne zobrazit'. Zistili sme, že americkí a britskí hovoriaci preferujú viazanie samohlásky so spoluhláskou viac ako viazanie samohlásky so samohláskou. Taktiež sme sa dozvedeli aká dôležitá je rýchlosť reči a jej vplyv na viazanie. Britskí hovoriaci mali tendenciu rýchlejšieho tempa reči, čo viedlo k častejšiemu viazaniu. Na druhej strane, americkí hovoriaci mali pomalšie tempo reči, čo viedlo k menej častým prípadom viazania.

Kľúčové slová: Angličtina, Americká, Britská, viazanie, spojená reč, tempo reči, spontánna reč